forpligtelse til at tage hensyn til, at der i medlemsstaterne findes forskellige uddannelsesstrukturer, krænker udvælgelseskomiteen ikke denne forpligtelse, når den nægter en ansøger adgang til prøverne med den begrundelse, at sidstnævnte, når denne ikke har afsluttet en universitetsuddannelse, ikke har erhvervet et eksamensbevis for afsluttet universitetsuddannelse.

I sag 178/78

JOHN SZEMEREY, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, boende i Bruxelles, rue Mareyde 27, repræsenteret og bistået af advokat J. Saels, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Turkell Rolzna, Bd. Grande-Duchesse Charlotte 11,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin ledende juridiske konsulent, R. Baeyens, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos sin juridiske konsulent M. Cervino, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

sagsøgt,

angående annullation af den generelle udvælgelsesprøve på grundlag af prøver, KOM/A/154, som Kommissionen har afholdt med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i stillingsgruppen, der omfatter lønklasserne 7 og 6 i kategori A (EFT C 213 af 7. 9. 1977, s. 9),

afsiger

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden Mackenzie Stuart, dommerne M. Sørensen og A. Touffait,

generaladvokat: F. Capotorti
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. Ved meddelelse om udvælgelsesprøve KOM/A/154 (EFT C 213 af 7. 9. 1977, s. 9), afholdt Kommissionen en generel udvælgelsesprøve på grundlag af prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i stillingsgruppen, der omfatter lønklasserne A 7 og A 6. Arbejdsområdet for de stillinger, der skulle besættes, var følgende: almindelig administration, administration af forskning, forbindelser udadtil, information, finansielle og budgetmæssige spørgsmål, sociale anliggender.

Ansøgningsskemaet indeholdt en særlig rubrik, i hvilken ansøgeren skulle angive sit valg blandt disse seks områder. Ifølge de »særlige betingelser« i meddelelsen om udvælgelsesprøve skulle ansøgerne kunne dokumentere at have fuldført en hel og med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse, der har berøring med det valgte område, og at være i besiddelse af »mindst et års faglig erfaring efter afsluttet universitetsuddannelse« i forbindelse med det valgte område. For så vidt angår den første betingelse var det desuden bestemt, at »udvælgelseskomiteen tager i denne forbindelse hensyn til, at der i medlemsstaterne findes forskellige uddannelsesstrukturer«.

2. Sagsøgeren, der er britisk statsborger, er ansat ved Kommissionen som tjenestemand i kategori B, lønklasse 3, i afdelingen for Personaleinformation. Den 6. oktober 1977 indgav han ansøgning vedrørende den nævnte udvælgelsesprøve, og valgte arbejdsområdet information. Ved skrivelse af 5. december 1977 meddelte Kommissionens generaldirektorat for Personale og administration sagsøgeren, at udvælgelseskomiteen havde nægtet at optage ham på listen over ansøgere, der fik adgang til de skriftlige prøver; afvisningen var begrundet således: »your qualifications were not considered adequate« (denne vending anvendtes i standardskrivelsen; den tilsvarende danske version lød: Deres kvalifikationsbeviser blev ikke anset for at opfylde de fastsatte betingelser).

I 1959 var sagsøgeren begyndt at studere retsvidenskab ved universitetet i London (Holborn College), hvilket han imidlertid opgav for at arbejde som journalist. Han har desuden fulgt aftenkurser, bl.a. i transportøkonomi, filosofi og public relations. Han har endvidere med succes fulgt et kursus i forvaltnings- og finans»management«, som Kommissionen organiserede i samarbejde med universitetet i Louvain.

Ved skrivelse af 10. januar 1978, registreret på generalsekretariatet den 17. januar 1978, har sagsøgeren i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, indgivet en klage til Kommissionen mod afvisningen af hans ansøgning.

Ved skrivelse af 17. april 1978 har Kommissionen meddelt sagsøgeren sin afgørelse om ikke at efterkomme klagen.

3. Nærværende sag er anlagt den 24. august 1978.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (anden afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

1. *Sagsøgeren* har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde er forpligtet til under ansættelses- og udvælgelsesproceduren nøje at overholde vedtægtens artikel 5, stk. 1, andet afsnit.
2. Det statueres, at de særlige betingelser for den generelle udvælgelsesprøve KOM/A/154, for så vidt som der stilles krav om en hel og med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse, er i strid med vedtægten og derfor må erklæres ugyldige og uden retsvirkning.
3. Subsidiært statueres det, at sagsøgeren af udvælgelseskomiteen med urette er nægtet adgang til udvælgelsesprøven, idet der for hans vedkommende ikke er sket en anerkendelse af de forskelle, der kan bestå mellem forskellige nationale uddannelssystemer.
4. Følgelig statueres det, at udvælgelsesprøven KOM/A/154 må annulleres og derefter afholdes på ny i overensstemmelse med vedtægten.
5. Det statueres, at sagsøgeren er i besiddelse af de tilstrækkelige og nødvendige kvalificationer til at få adgang til udvælgelsesprøven.
6. Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

2. *Kommissionen* har nedlagt følgende påstande:

1. Frifindelse.
2. Sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. Sagsøgeren gør i første række gældende, at afvisningen af hans ansøgning er i strid med vedtægtens artikel 25, stk. 2, eftersom den ikke er tilstrækkeligt klart begrundet. Det fremgår ikke af begrundelsen, hvilke kvalifikationer, der er blevet anset for utilstrækkelige eller ikke opfyldt.

Sagsøgeren gør desuden gældende, at ordlyden af den anfægtede meddelelse om udvælgelsesprøve ikke er i overensstemmelse med vedtægtens artikel 5, stk. 1, 2. afsnit, og artikel 27.

Ifølge sagsøgeren foreskriver denne første bestemmelse, idet den anvender ordet »eller«, ligestilling mellem universitetsuddannelse og ligestillede faglige kundskaber.

Ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøve er det imidlertid en betingelse for adgang til prøven, at ansøgeren både dokumenterer at have »fuldført en hel og med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse . . .« og at være i besiddelse af »mindst et års faglig erfaring efter afsluttet universitetsuddannelse«.

Sagsøgeren tilføjer, at spørgsmålet især er af betydning, når de til besættelsen af en stilling påkrævede kvalifikationer både kan erhverves ved en med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse og ved faglig erfaring. På området for »public relations« og journalistik eksisterer der desuden ingen tilsvarende universitetseksamen. Sagsøgeren henviser

herved til et af Kommissionen udarbejdet forslag til direktiv om koordinering af bestemte ved lov og administrativt fastsatte retsforskrifter om udøvelse af journalistvirksomhed som professionel journalist (dok XIV/366/71 Rev. 1).

Sagsøgeren anfører herved, at det kursus, som han har fulgt ved universitetet i Louvain, er blevet »afholdt for at forberede tjenestemænd til deltagelse i interne eller generelle udvælgelsesprøver med henblik på oprettelse af ansættelsesreserver af fuldmægtige«. Sagsøger rejser det spørgsmål, hvilken værdi dette kursus har, hvis de tjenestemænd, der har fulgt det med succes, udelukkes fra udvælgelsesprøverne.

Sagsøgeren anfører derefter, at vedtægtens artikel 27 bestemmer, at det ved ansættelse skal tilstræbes, at der ansættes medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet, at de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt, og at ingen stilling kan forbeholdes borgere fra bestemte medlemsstater.

Da artikel 27 stiller de højeste krav til tjenestemændenes kvalifikationer, har vedtægtens artikel 5 ifølge sagsøgeren skullet gøre de muligt, at også ansøgere med ligestillede faglige kundskaber, der ikke har noget eksamensbevis — som i øvrigt ikke på forhånd beviser nogen sagkundskab, selv om det tjener som bevis for en formelt afsluttet uddannelse — kan få adgang til udvælgelsesprøverne.

Sagsøgeren mener at have godtgjort, at der eksisterer en klar ligestilling mellem hans kundskaber og akademiske kundskaber. Han henviser herved til de kvalifikationer, som han har anført i sin ansøgning og i bilagene til denne, og understreger, at han er medlem af Institute of Journalists, og som sådan er indehaver af et «Royal Charter« samt medlem af Institute of Public Relations. De kvalifikationer, der kræves for fuldt medlemskab af dette Institute, muliggør slutningen om den strenge ligestilling mellem akademiske kundskaber og den faglige erfaring, som sagsøgeren kan godtgøre. Derved er der ikke alene for så vidt angår sagsøgeren ikke blevet taget hensyn til den i meddelelsen om udvælgelsesprøve nævnte forskel mellem de forskellige uddannelsessystemer, men det har, for så vidt angår sagsøgeren, desuden ikke været nødvendigt at tage hensyn til denne forskel mellem de nationale uddannelsessystemer, eftersom sagsøgeren har en faglig erfaring, der i hans hjemland ligestilles med en med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse.

Sagsøgeren anfører endvidere, at uddannelsespolitikken er mindre formalistisk i Storbritannien end i andre medlemsstater og lægger mere vægt på praktiske end teoretiske kundskaber. Heraf følger ifølge sagsøgeren, at antallet af britiske statsborgere, der kan komme i betragtning ved besættelse af stillinger i kategori A, altid vil være mindre — såfremt Domstolen billiger den udelukkelsesprocedure, der er anvendt under nærværende ansættelsesprocedure, for så vidt angår faglig erfaring — end antallet af statsborgere fra andre medlemsstater, hvor der, i modsætning til det i Storbritannien gældende nationale uddannelsessystem, mere lægges vægt på erhvervelse af en universitetseksamen. Det i artikel 27 anerkendte lighedsprincip er derfor blevet krænket. Sagsøgeren henviser herved til Kommissionens svar af 4. marts 1977 på det skriftlige spørgsmål nr. 857/76 fra Clerfayt til Europa-Parla-

mentet (EFT C 94 af 18. 4. 1977, s. 23), hvoraf det fremgår, at der kun er ansat få britiske tjenestemænd ved Kommissionen.

2. *Kommissionen* anfører, at sagsøgerens anbringende, hvorefter udvælgelseskomiteens begrundelse for at afvise hans ansøgning ikke er fyldestgørende begrundet, er ubegrundet, da skrivelsen af 5. december 1977 til sagsøgeren som begrundelse for afvisningen anfører manglende kvalifikationsbeviser fra et universitet.

Kommissionen gør desuden gældende, at vedtægtens artikel 5 generelt fastlægger indplaceringen i stillinger, men ikke på nogen måde regulerer betingelserne for ansættelse, eftersom den fremgangsmåde, der skal følges ved udvægelsesprøver, er fastlagt i artiklerne 29 ff samt i bilag III til vedtægten.

Ifølge Kommissionen udgør alle disse bestemmelser i vedtægten en generel ramme, som ansættelsesmyndigheden skal følge ved tjenestens organisering og især ved fastsættelsen af ansættelsesbetingelser. For så vidt som vedtægten ikke fastlægger udtrykkelige grænser, kan ansættelsesmyndigheden frit fastsætte betingelserne vedrørende eksamensbeviser eller hermed ligestillede faglige kundskaber, der skal være opfyldt af ansøgere, for at disse bl.a. kan deltage i en generel udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve.

Ifølge Kommissionen har den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve som særlig betingelse for adgang til prøven lovligt nævnt, at ansøgere både skal dokumentere, at de har fuldført »en hel og med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse . . .«, og at de har »mindst et års faglig erfaring efter afsluttet universitetsuddannelse«.

Vedrørende sagsøgerens argument om, at der ikke eksisterer egnede eksamensbeviser fra universiteter på området for »public relations« og journalistik, anfører Kommissionen dels, at den i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte valgmulighed vedrører information — dette begreb omfatter et større område end journalistisk virksomhed — og dels, at der består en væsentlig forskel mellem en manglende universitetseksamen og ansøgernes fremlæggelse af eksamensbeviser for højere uddannelser, der tilnærmelsesvis vedrører det af ansøgerne valgte område.

For så vidt angår det af sagsøgeren påberåbte udkast til forslag til direktiv om journalistisk virksomhed anfører Kommissionen, at det herved drejer sig om et forældet arbejdsdokument, og at arbejdet hermed er opgivet for længst. Kommissionen anfører, at artikel 2 i dette udkast, for så vidt angår retten til at anvende titlen journalist, understreger betydningen af et »eksamensbevis, certifikat eller kvalifikationsbevis for en uddannelse af mindst to års varighed, omfattende mindst 1 800 undervisningstimer i teori og praksis«, eller et »eksamensbevis eller certifikat for en universitetsuddannelse omfattende en uddannelse på mindst to år . . .«.

Kommissionen forstår ikke, hvorledes den omtvistede meddelelse om udvælgelsesprøve skulle kunne krænke vedtægtens artikel 27. Kommissionen mener, at det er fuldt ud i overensstemmelse med denne artikel, at meddelelsen om en generel udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af unge tjenestemænd i kategori A har krævet en hel og med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse.

Ifølge Kommissionen er sagsøgerens medlemskab af to institutter, der i Storbritannien henhører under den faglige organisering, og ikke universitetsuddannelsen, uden betydning.

Endelig gør Kommissionen gældende, at den meget generelle kritik af den ansættelsespolitik, som Kommissionen traditio-

nelt følger, ikke kan tages i betragtning som begrundelse for at annullere de med udvælgelsesprøven forbundne foranstaltninger, fordi de ikke vedrører anvendelsen af vedtægtens bestemmelser om udvælgelseskomiteens fremgangsmåde og afgørelser. Kommissionen tilføjer, at det ville have været af større betydning at fremlægge den oversigt, som den har givet som svar på det skriftlige spørgsmål nr. 1221/77 fra Petersen (EFT C 113 af 16. 5. 1978, s. 22) — denne oversigt vedrører situationen pr. 31. december 1977 — og at citere de nyere statistikker over personalet af 30. september 1978, hvorefter antallet af britiske statsborgere, der gør tjeneste ved Kommissionen i kategori A, udgør 316 ud af i alt 2 145 tjenestemænd.

IV — Mundtlig forhandling

Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 5. juli 1979.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 13. september 1979.

Præmisser

1 I nærværende sag, der er anlagt den 24. august 1978, er der nedlagt påstand om annullation af den generelle udvælgelsesprøve KOM/A/154, som Kommissionen afholdt med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i stillingsgruppen, der omfatter lønklasserne 7 og 6 i kategori A. Til grund for sagen ligger den omstændighed, at sagsøgeren, der havde indgivet ansøgning om deltagelse i udvælgelsesprøven, ved beslutning fra udvælgelseskomiteen blev nægtet adgang til de skriftlige prøver med den begrundelse, at hans eksamensbeviser og kvalifikationsbeviser ikke ansås for at opfylde de opstillede krav.

2 Sagsøgerens første anbringende vedrører de i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte særlige betingelser. Ifølge disse betingelser skulle ansøgeren både dokumentere at have fuldført en hel og med eksamensbevis afsluttet universitetsuddannelse, der har berøring med det af ansøgeren valgte område, og at være i besiddelse af en bestemt faglig erfaring efter afsluttet universitetsuddannelse, ligeledes i forbindelse med det valgte område. Sagsøgeren gør gældende, at denne dobbelte betingelse er uforenelig med artikel 5, stk. 1, 2. afsnit, i tjenestemandsvedtægten, hvorefter stillingerne i kategori A som alternativ, og ikke kumulativ betingelse kræver universitetsuddannelse eller hermed ligestillede faglige kundskaber.

3 Dette anbringende kan imidlertid ikke tages til følge. Som Domstolen allerede har fastslået i dom af 5. april 1979 i sag 117/78, Orlandi mod Kommissionen, har bestemmelserne i vedtægtens artikel 5 til formål generelt af definere, hvilke mindstekrav der efter den pågældende stillings art stilles til en tjenestemand i den pågældende lønklasse, og vedrører ikke ansættelsesbetingelserne. Disse er reguleret i vedtægtens artikel 29 og bilag III, og intet er til hinder for, at der for visse stillinger eller bestemte kategorier af stillinger i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsættes betingelser, der er strengere end dem, som svarer til mindstebetingelserne for indplaceringen i stillinger, uanset om der skal besættes en bestemt ledig stilling eller oprettes en ansættelsesreserve med henblik på at besætte stillingerne i en bestemt kategori.

4 Et andet anbringende er støttet på vedtægtens artikel 27, stk. 1, der har følgende ordlyd:

»Det skal ved ansættelse tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabernes medlemsstater.«

Denne bestemmelse er ifølge sagsøgeren blevet overtrådt, idet Kommissionen ved at stille krav om en afsluttet universitetsuddannelse på forhånd har udelukket muligheden for ansættelse af en ansøger, der som sagsøgeren på grundlag af sin faglige erfaring er i besiddelse af de kvalifikationer, der er nødvendige for den stilling, der skal besættes.

5 Heller ikke dette anbringende kan tages til følge. Den omstændighed, at der foruden faglig erfaring kræves en afsluttet universitetsuddannelse, kan i almindelighed og i alle normale og typiske tilfælde sikre — endog i forøget omfang — overholdelsen af den pågældende bestemmelse. Ved at fastsætte denne dobbelte betingelse er meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke i strid med vedtægten. Det kan ikke, som af sagsøgeren anført, hævdes, at ansøgere fra bestemte medlemsstater bliver stillet mindre fordelagtigt på grund af denne omstændighed. Kombinationen af en akademisk uddannelse og en faglig erfaring synes ikke at være karakteristisk for ansøgere fra bestemte medlemsstater i forhold til ansøgere fra andre medlemsstater. Blandt stats-

borgere i alle medlemsstaterne kan der findes ansøgere, der har en betydelig faglig erfaring, men som dog ikke er i besiddelse af et eksamensbevis for afsluttet universitetsuddannelse.

6 Sagsøgeren gør desuden gældende, at udvælgelseskomiteen ved at nægte ham adgang til de skriftlige prøver har overtrådt den i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte forpligtelse til at tage hensyn til, at der i medlemsstaterne findes forskellige uddannelsesstrukturer. Især skulle udvælgelseskomiteen i sagsøgerens tilfælde ikke have taget hensyn til særegenhederne ved den uddannelsesstruktur, der eksisterer i Det forenede Kongerige.

7 Det er herved ubestridt, at sagsøgeren ikke har afsluttet nogen universitetsuddannelse i sit hjemland, Det forenede Kongerige. Dette har dog ikke noget at gøre med uddannelsesstrukturen i dette land. Adgangsbetingelserne for universitetsstudier, der kan afsluttes med et eksamensbevis, er ikke mere restriktive i Det forenede Kongerige end i de andre medlemsstater. Sagsøgeren har desuden påbegyndt universitetsstudier i London uden dog at afslutte dem. Det kan være hensigtsmæssigt at tage hensyn til de i meddelelsen om udvælgelsesprøven nævnte forskellige uddannelsesstrukturer ved afgørelsen af, om en ansøgers eksamensbevis står i forbindelse med det af ham valgte arbejdsområde. Men problemet opstår ikke i det foreliggende tilfælde, da sagsøgeren ikke er i besiddelse af et eksamensbevis for afsluttet universitetsuddannelse.

8 Endelig har sagsøgeren anført, at udvælgelseskomiteens afgørelse om ikke at give ham adgang var utilstrækkeligt begrundet. Domstolen har ganske vist i visse andre retssager vedrørende samme udvælgelsesprøve — ved dom af 30. november 1978 i de forenede sager 4, 19 og 28/78, Salerno m. fl. (Sml. 1978, s. 2403) — fastslået, at en afgørelse ikke er fyldestgørende begrundet, når den som eneste begrundelse henviser til en rubrik i en standardskrivelse. Men det var ikke i disse andre sager muligt at erkende, hvilke elementer i de fastsatte betingelser henvisningen omfattede. I det foreliggende tilfælde kan der derimod ikke bestå nogen tvivl om, at den pågældende afgørelse skyldes, at ansøgeren ikke har noget som helst eksamensbevis, og sagsøgeren har desuden selv forstået afgørelsen på denne måde. Under disse omstændigheder kan begrundelse ikke erklæres for utilstrækkelig i det foreliggende tilfælde.

9 Da sagsøgeren ikke har fået medhold i nogen af sine anbringender, vil sagsøgte være at frifinde.

Vedrørende sagens omkostninger

10 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, skal den part, der taber sagen, afholde sagens omkostninger; sagsøgeren har tabt sagen og tilpligtes derfor at afholde sagens omkostninger.

I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**

2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Mackenzie Stuart Sørensen Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. oktober 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Formand for anden afdeling